

Iz gornjegrajskega kota. Lepo, solnčno, zimsko vreme na kvaterno nedeljo pred Božičem me je podvzvalo, napraviti kakšen izlet. Odločil sem se tokrat v lepo Bočno, kjer bodo igrali že ponovno žaloigro »Črna žena«. Gredeč, sem občudoval krasoto zimske narave, jasno sonce je blesketalo po dolinah in gorah. Grem mimo pravilničnega gradišča, kjer pravi pravljica, da je pokrit razkošen grad in čaka rešitve »zaklata kraljica«. V teh mislih me preneti bobnenje lesenih hlobov, ki so se valili z visokega pobočja na nasprotni strani. Ko sem spoznal, da ni kakšna vremenska nezgoda, marveč da drvarji spuščajo les v nižino, me je to neprijetno dirnilo. Vedno bližim tarnanje delavcev, da nimajo zaslužka, pa se še dobe ljudje, ki navzlic temu oskrunjujejo Gospodove dneve. Vprašal sem nekoga moža, ali je res neobhodno potrebno, da morajo v nedeljah delati, ali v delavnikih ni dobiti težakov ter ali je lastnik lesa tujec? Odgovoril mi je, da za to delo ni nobene opravilne potrebe, da delavci še ob delavnikih nimajo dela ter da je lastnik tega lesa domačin. — Obžalujoč padec verskega prepričanja, sem nadaljeval pot, kamor sem bil namenjen. — Igra mi je dopadla, igrali so dobro, nekaj sem pa kritiziral. Če je že potrebno — morebiti vzgojno —, da k takim igram hodijo šolski in drugi otroci, naj bo tako, vendar pa bi naj reditelji čuvali red in mir, če se že vabi na takšne prireditve širšo javnost. — Ko sem se vračal, sem premišljeval, koliko sem to popoldne naštel na levi in koliko na neprijetnih občutkov ..

Hujše ko v Abesiniji.

V letošnjih božičnih praznikih je prišlo po nekaterih krajih do prav žalostnih krvavih dejanj, ki dajo resno misliti, če ne bo oblast krepko posegla vmes in vsaj omejila prehujo popivanje in izživajoče plesne vinjene mladine. Na štefanovo pod večer je došlo v Sladkem vrhu ob severni meji radi popivanja in plesanja do prave bitke. Omenjenega večera so se obdelovali fantini iz Sladkega vrha in Selnice ob Muri ne samo s krepelci ter noži, ampak celo iz samokresov. Šele orožniki so razgnali divjake, ki so pustili na bojišču šest ranjenih in med temi celo eno deklino. 19letna tovarniška delavka Ana Reiter je hotela v splošni zmedii ščititi svojega prijatelja. Dobila je po glavi tako silovit udarec, da ji je počila lobanja in je umrla na posledicah v mariborski bolnici. V bolnico v Maribor so pripeljali iz sladkovrške fronte 19letnega Franca Fortmüllera s strelom skozi glavo. Ostali ranjenci so ostali v domači oskrbi.

Otrok podlegel opoklinam.

Iz Hotinje vasi pri Slivnici v okolici Maribora poročajo:

Pri nas je zadela huda nesreča železničarja Dolenca. Komaj 20 mesecev stari Jožek je ležal v zibelki poleg štedilnika v kuhinji. Mati je imela nujen opravek izven kuhinje in se je odstranila za par trenutkov. Ko se je vrnila, se ji je nudil strašen prizor. Zibelka in otrok sta bila v dimu in plamenih. Obupana mati je pograbila otročička, a je že bil toliko opečen, da je pozneje podlegel prehudim opoklinam v mariborski bolnici.

Do smrtne nesreče je prišlo, ker se je vnelo radi hudo zakurjenega štedilnika perilo na vrvi nad pečjo v kuhinji. Goreče perilo je padlo na zibelko in na ta način je prišlo do ognja, iz katerega je otela mati otročička v brezupnem stanju.

Nesreča nikdar ne počiva!

Avtobus zadel ob lokomotivo.

Dne 28. decembra se je zgodila ob drugi uri popoldne na cestnem prelazu preko železniške proge v Murski Soboti prometna nesreča, kakršne tamkaj ne pomnijo.

Poštni avtobus, ki vozi na progi Dolnja Lendava — Murska Sobotica — Rogoševci, je krenil po prihodu iz Dolnje Lendave v garažo po bencin. Šele po pre-

skrbi z gorivom bi bil vzel pošto in naložil potnike in bi se bil odpeljal iz Murske Sobotice v Rogoševce. Na poti od garaže in na zgoraj omenjenem križišču je zadel šofer Lukašek ob premikajočo se lokomotivo. Železniški stroj je popolnoma razbil poštni avtobus. Šofer Lukašek je bil takoj mrtev. Spremljevalec Ivan Koudila, pismonoša, je dobil hude poškodbe na nogi in na glavi. Slednjemu so nudili pomoč v soboški bolnici.

Smrtno ponesrečeni šofer Lukašek je rodom Čeh, star 45 let in se je hotel po Novem letu poročiti. Šofiral je poštni avtobus po Prekmurju od preobrata.

Pismonoša Koudila je domačin in je oženjen.

Železniški kretničar trdi, da je že večkrat svaril Lukaška, naj pazi na premikanja na prelazu, za kar se pa šofer ni zmenil in enkrat mu je postala žalibog naglica usodepolna!

Vojna v vzhodni Afriki.

Po poročilih iz Desija, kjer se nahaja abesinski generalni štab, vlada na severnem bojišču živahno gibanje čet in prevozov streliva. V kratkem je pričakovati veliko abesinsko ofenzivo v smeri proti mestu Makale, katerega hočejo Abesinci za vsako ceno zopet osvoboditi. Da bi bila Italijanom onemogočena uporaba tehnično popolnejšega orožja, namerava abesinsko vrhovno poveljstvo še nadalje napadati Italijane z manjšimi in večjimi presenečenji.

Dosedanji način vojskovanja Abesincev ima namen: onemogočiti Italijanom zveze z zaledjem. Neprestani abesinski napadi so rodili doslej že lepe in večkrat nepričakovane uspehe.

Abesinci zavzeli važno postojanko.

Londonski dopisni urad poroča z dne 28. decembra naslednje iz abesinske prestolice, iz Addis Abebe:

Po uspelem naskoku na italijanske domačinske čete na severni fronti so Abesinci kljub hudemu italijanskemu topovskemu ognju in ognju iz strojnih pušk zavzeli Abbi Addi, glavno mesto v pokrajini Tembien. Italijanom so prišla na pomoč tudi težka bombna letala, vendar se jim kljub silnim naporom ni posrečilo zavrniti Abesincev. Italijani so se umaknili severozapadno od Abbi Addija in požigajo na umiku vsa večja poslopja, posebno cerkve. Na bojišču je obležalo mrtvih med drugim tudi 20 italijanskih častnikov in podčastnikov, okoli sto Italijanov pa je bilo ujetih.

Najnovejši abesinski napadi, ki so se končali z zavzetjem Abbi Addija, so bili izvršeni po posebnem načrtu abesinskega vrhovnega poveljstva. Vse kaže, da hočejo Abesinci v Tembienu prebiti italijansko fronto. Če se jim to posreči, bodo morali seveda Italijani naglo zapustiti tudi pokrajino Tigre. Ras Sejum in ras Kasa imata vsekakor na razpolago zadosti čet in vojnega materiala, da prisilita Italijane k postopnemu umikanju na tem delu bojišča.

Tudi sedaj se še ne more govoriti o kakšni splošni abesinski ofenzivi, temveč gre še vedno samo za nepričakovane abesinske napade, čeprav večjega obsega. Italijani trdijo, da so odbili že več napadov, priznavajo pa, da so imeli prejšnji teden velike izgube in da je ta teden padlo 400 italijanskih častnikov in vojakov.

Velik plen in znaten uspeh Abesincev.

Abesinci so ugrabili Italijanom severno od Makale 20 tankov, 50 strojníc in so zajeli 200

vojakov. Makala še ni padla, toda vojska rasa Sebata prodira v pokrajini okoli Adu. Vojska rasa Kase prodira in napreduje južno od Makale, vojska rasa Sejuma pa zapadno od tega mesta. Prodiranje napreduje počasi, a v velikem obsegu. Omenjene abesinske armade obkoljujejo Makalo. Najbolj srčiti boji so bili za božične praznike. Po bojiščih leži na tisoče ranjencev brez pomoči, ker abesinska bolničarska organizacija slabo deluje.

Angleži zalagajo Abesince z orožjem.

Na podlagi sigurnih podatkov zadnjih treh mesecev so angleške tovarne orožja in municije uvozile v Abesinijo sto tisoč pušk, 500 strojníc, tri poljske baterije, sedem letal, 500 avtomobilov in deset oklopnih avtomobilov, razen tega pa še ogromne množine municije, eksplozivnih sredstev, plinskih mask in ostalega vojnega materiala. Promet v Berberi in Zeili v angleški Somaliji je tako velik, da ga ti dve luki ne moreta več obvladati, ker prihaja sem dnevno nekaj ladij, polnih orožja in municije za Abesinijo. Zato se angleški parniki ustavljajo tudi v Džibutiju, kjer izkrcavajo mnogo orožja in municije, ki se nato z železnico prevaža v Addis Abebo. Tudi luka Aden je polna parnikov, ki razkladajo orožje in municijo na splave, na katerih potem to orožje prevažajo v manjše luke v angleški Somaliji. Tako je tudi luka Bulhar, ki leži 30 km od Berbere, polna parnikov in splavov, ki razkladajo orožje. Po prometu, ki ga je mogoče nadzirati, se zdi, da zalagajo angleške tovarne municije do 80 odstotkov abesinskih potreb. Po računih dobro poučenih krogov je do zdaj izkrcalo orožje v Berberi in Zeili 20 velikih parnikov in 400 splavov.

ANGLEŠKE VOJNE SILE.

Napetost med Anglijo in Italijo sili v ospredje vprašanje: Kake vojne sile posedajo Angleži?

Skupno število vseh za orožje sposobnih belokožcev v pokrajinah, ki spadajo pod Anglijo, znaša osem milijonov. Drugokožnih, za boj usposobljenih, cenijo na tri milijone, število, ki je v oglede 300 milijonom Indijcev — neznatno. V materni deželi v Veliki Britaniji znaša število vojaščin podvrženih 2,5 milijona. Kakor znano, ne poznajo Angleži splošne vojaške dolžnosti, le ob času največje nevarnosti — med svetovno vojno — so jo začasno vpeljali.

Trenutno cenijo angleško vojno moč (armado, mornarico in letalstvo) nad 673.000 častnikov,